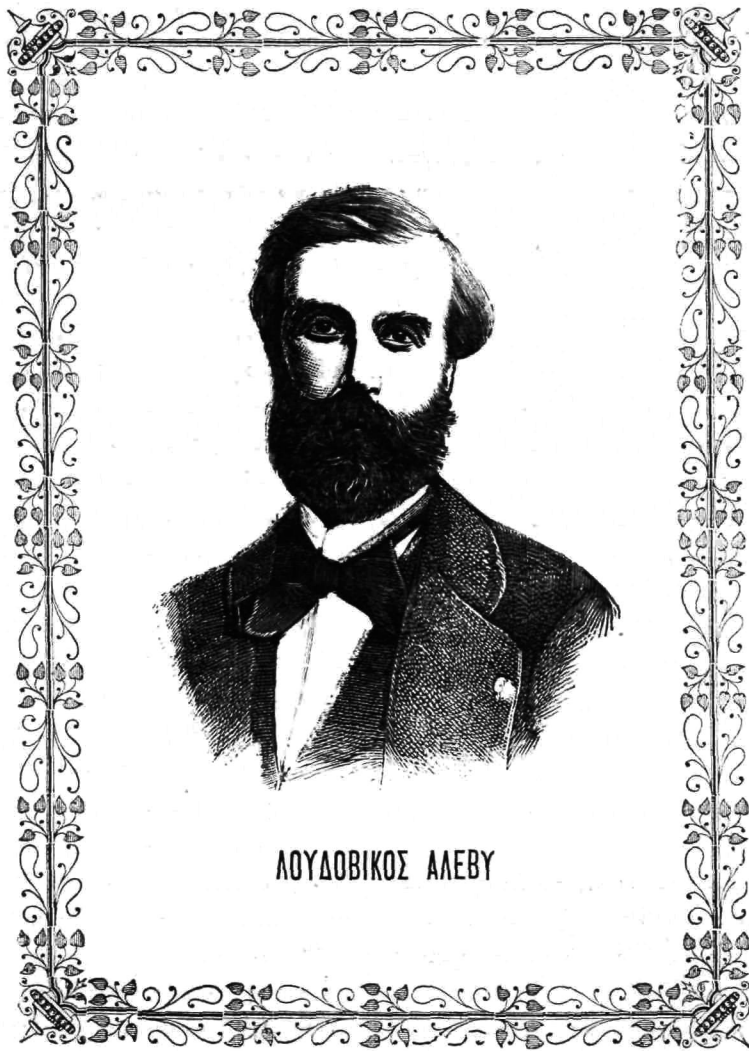

πρόσωπόν τι τῆς συναναστροφῆς ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης, οἱ δὲ λοιποὶ προσκεκλημένοι συμφωνοῦσιν ἐπὶ τοῦ τί θὰ πράξῃ ἐπανερχόμενον, οἷον, θὰ λάβῃ ὠρισμένον ἀντικείμενον, θὰ πορευθῇ εἰς μέρος τῆς αἰθούσης, θὰ πλησιάσῃ ὠρισμένον τι πρόσωπον, θὰ ἀνακρούσῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ὠρισμένον τι τεμάχιον, ἢ θὰ τελέσῃ ἀνάλογόν τινα πράξιν· ἀκολουθῶς προσκαλοῦσι τὸν ἐξεληθόντα καὶ εἰς ἡ δὺ αὐτῶν θελόντων» θέτουσιν ἡπίως τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὤμων του, καὶ ἐνίοτε μὲν οὐδὲν συμβαίνει τούτου πορευομένου κατὰ τύχην, ἀλλὰ συνήθως διευθύνεται πρὸς τὸ ὠρισμένον μέρος καὶ τελεῖ ἀκριβῶς ἢ κατὰ προσέγγισιν τὰς πρὸ τῆς ἀφίξεώς του ὀρισθείσας πράξεις. Καὶ τινες μὲν ἐπιτυχάνουσιν εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦτο, οἱ μὲν κάλλιον τῶν δέ, φαίνεται δὲ καὶ τελειοποιήσις τις ἀρκούντως ταχεῖα. Ἄλλ' οὐδὲν ἀπλούστερον τοῦ πειραματεῖν τινα ἐπὶ τῶν μαντικῶν ἰδιοτήτων του· τοῦτο ἔπραξεν ὁ κ.

Garnier, οὐτινος καταχωρίζομεν ὀλίγα ἐξ ἐπιστολῆς, ἣν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπέστειλεν τῷ διευθυντῇ τῆς ἐφημερίδος ὁ Χρόνος.

«Ὡς λίαν νευρικός, εἶμαι, ὡς φαίνεται, ἐξόχως κατάλληλος ὅπως ἐννοήσωσι τὰς ιδέας μου, οὐχ ἦττον ἢ ὅπως ἐννοήσω ἐγὼ τὰς τῶν ἄλλων. Καὶ εἶπον δὲ ὅτι, θὰ ἠδυνάμην νὰ κατορθώσω τοῦτο, ἐν μέρει ὡς ὁ κ. Κούμπερλανδ. Τὴν ἐσπέραν λοιπὸν ταύτην ἐδοκίμασα τὴν εἰς τὸ μαντεύειν ἐπιτηδειότητά μου, καὶ τρεῖς τοσάκις δὲ καὶ ἐπειράθην, ἐντὸς δευτερολέπτων τινων κατώρθωσα ν' ἀνακαλύψω τὸ ὑπὸ σκέψιν τῶν ἄλλων ἀντικείμενον. Τὰ πειράματά μου ἐτέλεσα ἐν τρισὶ διαφόροις οἰκίαις ἐπὶ τριῶν διαφόρων θυμάτων, καὶ οὐχ ἦττον τοῦ ἐτέρου, ἐξεπλησσομένη εἰς ἕτερον. Εἰς τετάρτην τινὰ περίστασιν, ἐδίστασα διότι τὸ ἐξεταζόμενον πρόσωπον ἀντὶ νὰ ἔχη κατὰ νοῦν πράγμα τι, ὅπως τῷ συνέστησα, εἶχε τὸν νοῦν ἀφι-

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΑΛΕΒΥ